

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123010373
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7123010373.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. novembra 2023, v trestnej veci proti odsúdenej A. B., pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 28.08.2023 sp. zn. 5Nt/12/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietla sťažnosť odsúdenej A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice uznesením zo dňa 28. augusta 2023 sp. zn. 5Nt/12/2023 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdenej A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C., trvale bytom C., D. XXX/XX, zo dňa 22. marca 2023 o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 6T/10/2019 zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť odsúdená prostredníctvom svojho obhajcu, v ktorej uvádza nasledovné:

Trestný súd v rámci konania o povolenie obnovy konania zohľadnil iba jediný odsúdenou predložený listinný dôkaz, a to rozhodnutie obce E. č. 160/2018-Bi zo dňa 20.03.2023, pričom do trestného spisu boli zo strany odsúdenej predložené aj ďalšie listinné dôkazy, napr. aj rozhodnutie obce Bidovce č. 160/2018-Bi zo dňa 09.11.2022, a teda konajúci trestný súd opomenul ako skutkovo tak i právne sa vysporiadať so všetkými odsúdenou predloženými listinnými dôkazmi pre účely povolenia obnovy konania, a teda opomenul posúdiť ich relevanciu pre konanie o povolenie obnovy konania, čo zakladá tzv. „inú vadu“ trestného konania.

Po ďalšie, z rozhodnutia Okresného úradu Košice, č. OU-KE-OVBP2-2023/028774-003 zo dňa 20.06.2023 o odvolaní, nevyplýva, že by bolo rozhodnutie stavebného úradu E. č. 160/2018-Bi zo dňa 09.11.2022 (ktoré bolo odsúdenou tiež predložené do trestného spisu), zrušené a teda vo svojej podstate by malo byť toto rozhodnutie stavebného úradu E. č. 160/2018-Bi zo dňa 09.11.2022 právoplatné, a teda to je tá „nová“ skutočnosť pre účely povolenia obnovy konania. Odsúdená preto žiada, aby bolo uznesenie Mestského súdu Košice, zo dňa 28.08.2023, sp. zn. 5Nt/12/2023 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie a by bolo vo veci vydané nové rozhodnutie.

Odsúdená A. B. doručila dňa 12.9.2023 mestskému súdu svoju vlastnú sťažnosť, v ktorej namieta, že prvostupňový súd svoju pozornosť sústredil na právoplatnosť rozhodnutia stavebného úradu Obce E. č. 160/2018-Bi zo dňa 20.3.2023.

Podľa jej názoru, predložený návrh na obnovu konania odôvodňujú tieto ďalšie dôkazy (nové skutočnosti), ktoré sa taktiež nachádzajú v súdnom spise:

1. Rozhodnutie Stavebného úradu obce E., č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022, ktorým bolo vyslovené, že nehnuteľná kultúrna pamiatka (Národná kultúrna pamiatka), ktorá je na LV č. XXXXX k. ú. F. G., obec C. - F. G., toho času vedený ako nebytový priestor č. 5, vo vlastníctve Mesta Košice, Trieda SNP 48/A, Košice má charakter bytu a slúži na účely bývania.

2. Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. ISa/18/2019 — 72 zo dňa 30.3.2023, právoplatné dňa 11.4.2023, ktorým bolo konanie zastavené, pričom v odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy zo dňa 26.6.2019, podanou podľa ustanovenia § 45 ods. 2 a § 242 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP) doručenou konajúcemu súdu dňa 1.7.2019 za účasti G. B. a A. B., obaja bytom D. H. XX, C., sa žalobca, ktorým je Okresná prokuratúra Košice - okolie domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému - obci Bidovce spoločný stavebný úrad, 044 45 Bidovce č. 210 povinnosť v lehote do 30 dní od doručenia predmetného rozhodnutia konať a rozhodnúť vo veci návrhu G. B. a A. B., o určenie účelu užívania stavby, pod sp. zn. 160/2018 - Bi.

Krajský súd v Košiciach, týmto svojim uznesením podľa názoru sťažovateľky správoplatnil rozhodnutie Stavebného úradu Obce Bidovce, ktorým bolo rozhodnuté, že sporný priestor má charakter bytu a slúži na účely bývania.

Z hore uvedených dôvodov a odôvodnenia Krajského súdu v Košiciach, ktorý správoplatnil rozhodnutie Stavebného úradu obce Bidovce, sp. zn. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022 o určení účelu užívania stavby, podľa sťažovateľky vyplýva, že Okresný úrad Košice, odbor výstavby a bytovej politiky, nezákonne zrušilo rozhodnutie sp. zn. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022, nakoľko Krajský súd v Košiciach potvrdil a zpravoplatnil toto rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.4.2023.

3. Odpoveď Okresného úradu Košice, katastrálny odbor, ktorá dokazuje, že Mesto Košice, ako neoprávnená osoba, ktorá je len radovým členom spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov domu D. XX, zdrapom papiera dalo zapísať 12 nehnuteľností podvodom, v roku 2006 (10 rokov po tom, ako bolo vytvorené spoločenstvo vlastníkov domu D. XX), bez žiadneho správneho poplatku, bez žiadneho splnomocnenia ostatných členov spoločenstva, alebo plnej moci, že môže konať a rozhodovať v mene spoločenstva a ostatných vlastníkov nehnuteľností v dome D. XX. Okresný úrad, katastrálny odbor, urobil nezákonný zápis, ktorý podala neoprávnená osoba do listu vlastníctva č. XXXXX.

Podľa môjho názoru, tieto listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise, poukazujú a dokazujú podvod a tieto priestory vznikli na základe podvodu v roku 2006, o ktorom sa sťažovateľka dozvedela až 17.10.2022 a v konaní na obnovu konania poukázala na uvedené, ako na nové skutočnosti

Súdy v Košiciach rozhodovali bez dôkazov, len na základe tvrdenia Mesta Košice aj napriek tomu, že sťažovateľka žiadala od súdov v Košiciach o zabezpečenie dôkazov z katastra nehnuteľností, na základe čoho a akých listín tieto neexistujúce priestory boli zapísané do listu vlastníctva č. XX XXX, čo súdy v Košiciach nikdy nechceli urobiť a konali a rozhodli v prospech silnejšej strany v spore, v tomto prípade Mesta Košice.

Po 18 rokoch od podvodného zápisu sa sťažovateľka konečne dostala k dôkazom nezákonného zápisu neexistujúcich nehnuteľností do listu vlastníctva č. XXXXX.

Takto rozhodoval aj súd v trestnom konaní 6T/10/2019, teda bez žiadnych dôkazov o existencii nebytových priestorov v dome D. XX, ktoré de facto ani de jure neexistujú, a nezákonne boli zapísané na list vlastníctva č. XXXXX.

4. Sťažovateľka poukazuje na zápisnicu o pojednávaní sp. zn. 34C/7/2019 o určení vlastníckeho práva, o ktorej 1. stupňový súd NEMAL VEDOMOSŤ, nakoľko ju do dnešného dňa nepredložila súdu. Táto ďalšia nová skutočnosť sa stala počas trvania konania o obnove konania sp. zn. 5Nt/12/2023. V tomto súdnom konaní manžel sťažovateľky dokazoval pred súdom, že byt č. 6, nemá charakter bytu, ale je to mezonet ich bytu č. 3 a jediný vstup do tohto mezonetu je spojovacím schodišťom z bytu č. 3. V tomto mezonete sa nachádzajú len 3 spálne a kúpeľňa.

Túto skutočnosť manžel sťažovateľky v konaní 34C/7/2019 zo dňa 16.3.2023 dokazoval a dokázal, že tento mezonet patriaci k ich bytu č. X, G. C. nezákonne a podvodom v roku 2006 hore uvedenou listinou dalo zapísať do katastra nehnuteľnosti ako byt č. 6 vo vlastníctve Mesta Košice.

Týmto postupom Mesto Košice údajne „olúpilo“ sťažovateľku o jej majetok, mezonet bytu č. 3.

Žiaľ, aj uvedené súdne konanie, sa podľa názoru jej manžela, viedlo v prospech Mesta Košice a sudkyňa toto pojednávanie o určení vlastníckeho práva k mezonetu bytu č. X, prekvalifikovala stavebné konanie.

Sťažovateľka v ďalšej časti svojej sťažnosti cituje otázky a odpovede zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.3.2023.

Uvedené konanie sťažovateľka považuje za nezákonné, súd nerozhodoval v merite veci, podľa ich návrhu o určení práva vlastníctva daného priestoru, ale súd úmyselne zmaril toto konanie a tváril sa ako stavebný úrad a rozhodoval o stavebnom konaní od roku 1994, na čo nemal žiadne oprávnenie-kompetencie.

Kvôli takémuto nezákonnému a zaujatému konaniu sudkyne sťažovateľka podala sťažnosť predsedovi Okresného súdu Košice I, predsedníčke Krajského súdu v Košiciach, ktorí im dali za pravdu a na základe toho podali sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorý do dnešného dňa vo veci ešte nerozhodol.

Na základe uvedených dôkazov, ktoré svedčia o nezákonnom, podvodnom zápise do listu vlastníctva XXXXX, ktoré dokazujú všetky znaky korupčného správania a svojvoľnosť súdneho rozhodovania, bez žiadnych dôkazov, len na základe tvrdenia Mesta Košice, silnejšej strany v konaní, boli sťažovateľkou podané návrhy na obnovy konania iných konaní, pričom sťažovateľka vymenúvala jednotlivé civilnoprávne konania.

Táto skutočnosť je pre súd novou skutočnosťou, s ktorou súd do dnešného dňa nebol oboznámený, nakoľko návrhy na obnovu konania podávali až 17.8.2023.

Z hore uvedených dôvodov a dôkazov, sťažovateľka žiada súd, aby obnovil konanie, na základe predložených listinných dôkazov, ktoré poukazujú aj na iné nové skutočnosti, ktoré sú podľa jej názoru dôvodom na obnovu konania. Rozhodnutie 6T/10/2019 je nezákonné aj podľa konštatovania súdu v uznesení 5Nt/12/2023 zo dňa 28.8.2023 o návrhu o povolenie obnovy konania.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľka podala sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdenej nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd poukazom na skutočnosti uvádzané v návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj zistené dokazovaním, vykonaným prvostupňovým súdom na verejnom zasadnutí, konanom o tomto návrhu, sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím mestského súdu, ktoré hodnotí ako vecne správne a zákonné. V uvedenom zmysle upriamuje pozornosť na jednoznačné odôvodnenie napadnutého uznesenia a konštatuje, že rovnako ako okresný súd, ani sťažnostný súd nezistil v zmysle § 394 ods.

1 Tr. por. žiadne také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iný záver o vine odsúdenej.

Prvostupňový súd sa pri svojom rozhodovaní riadil správnymi právnymi úvahami a zákonným spôsobom aplikoval príslušnú právnu normu. Po právnej stránke ide o odborne správne posúdený návrh odsúdenej. Zákonne vykonaným dokazovaním súd preveril odsúdenou uvádzané skutočnosti, tieto logicky vyhodnotil a sformuloval odôvodnené závery, ktoré výstižným spôsobom aj vysvetlil vo svojom rozhodnutí. Mestský súd správne upriamil svoju pozornosť na rozhodnutie obce Bidovce (ako Stavebného úradu I. stupňa) č. 160/2018-Bi zo dňa 20.3.2023, ktorým bolo rozhodnuté, že predmetná nehnuteľnosť na prízemí objektu D. XX, bytový dom F. H. XXX, I. J. H. XXX má charakter bytu a je určená na bývanie. Práve táto zmena charakteru pôvodne nebytového priestoru na bytový priestor je aj podľa názoru krajského súdu odsúdenou považované za novú skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na povolenie obnovy konania. Mestský súd v rámci náležitého objasnenia skutkového stavu veľmi správne zisťoval stav konania vedeného uvedeným stavebným úradom a bez akýchkoľvek pochybností zistil, že predmetné rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu Košice, Odbor výstavby a bytovej politiky sp. zn. OU-KE-OVBP2-2003/028774-003 zo dňa 20.6.2023 a vec bola vrátená tomuto stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Zo zrušenia rozhodnutia správneho orgánu, ktorým bolo určené, že ide o byt a vrátenia veci na ďalšie konanie správneho orgánu prvého stupňa - konajúci súd logicky správne vyhodnotil, že skutočnosť, ktorá podľa odsúdenej bola novou skutočnosťou, odôvodňujúcou obnovu konania - v čase rozhodovania o návrhu odsúdenej na obnovu konania de iure neexistuje a teda nie je daný ani skutkový podklad samotného návrhu na povolenie obnovy konania. Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s procesným postupom mestského súdu, ktorý nevyčkávajúc na nové rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, vo veci meritórne rozhodol napadnutým uznesením. Týmto spôsobom súd predišiel možnému vzniku prieťahov v tomto konaní, pričom svojim rozhodnutím do budúca nijako neobmedzil odsúdenú v jej právach, nakoľko napadané rozhodnutie, nie je prekážkou pre podanie nového návrhu na povolenie obnovy konania. Veľmi správne hodnotí mestský súd situáciu, ak by hypoteticky skutočne došlo k zmene charakteru danej nehnuteľnosti z nebytového priestoru na byt. Aj podľa názoru nadriadeného súdu, by takáto zmena bola nesporne novou skutočnosťou, avšak nepochybne by bola na neprospech odsúdenej, pretože by zakladala inú prísnejšiu právnu kvalifikáciu skutku. Napokon pre úplnosť je potrebné dať za pravdu mestskému súdu aj pokiaľ ide o postreh sudcu v otázke ukladania primeranej povinnosti v zmysle § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. v prípade podmienene odloženého výkonu trestu odňatia slobody bez probačného dohľadu. Uvedené pochybenie je skôr právneho charakteru, a preto nemôže byť naprávané prostredníctvom obnovy konania.

Na základe vyššie uvedených hodnotení sa nadriadený súd v celom rozsahu stotožnil s postupom mestského súdu, ním zisteným skutkovým stavom a posúdením predloženého návrhu odsúdenej.

Pokiaľ ide o jednotlivé sťažnostné výhrady, v prvom rade nemožno súhlasiť s výčitkou obhajcu, že mestský súd zohľadnil pri svojom rozhodovaní iba rozhodnutie obce E. sp. zn. 160/2018- BI z 20.3.2023 a nezohľadnil ďalšie listinné dôkazy najmä však rozhodnutie obce E. č. 160/2018- Bi zo dňa 9.11.2022, čím opomenul ako skutkovo, tak aj právne sa vysporiadať so všetkými predloženými dôkazmi a opomenul tak posúdiť ich relevanciu, čo zakladá inú vadu konania. Mestský súd zohľadnil všetky podstatné dôkazy, ktoré boli predložené, resp. zabezpečené v danom konaní. Správne mestský súd upriamil svoju pozornosť na rozhodnutie obce E. č. 160/2018- BI z 20.3.2023, nakoľko to bolo ostatné rozhodnutie, ktorým bolo konštatovaný iný charakter dotknutých nehnuteľností. Súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu sám iniciatívne zisťoval stav konania stavebného úradu obec E. sp. zn. 160/2018- BI a na základe tohto postupu bolo zistené, že spomínané rozhodnutie bolo zrušené a vec bola vrátená prvému stupňu – obci Bidovce na nové rozhodnutie, čím sa skutočne vytratila existencia rozhodnutia, ktoré bolo novou skutočnosťou a menilo charakter nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že mestský súd prihliadal aj na všetky ďalšie podstatné dôkazy.

Ďalšia výhrada obhajoby, spočívajúca v tvrdení, že z rozhodnutia Okresného úradu Košice č. OU-KE-OVBP2-2023/028774-003 zo dňa 20.6.2023 nevyplýva, že by bolo rozhodnutie stavebného úradu E. č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022 zrušené, v dôsledku čoho by malo byť toto rozhodnutie právoplatné, je rovnako neopodstatnená a v rozpore s realitou. V odôvodnení rozhodnutia Okresného úradu Košice č. OU-KE-OVBP2-2023/028774-003 zo dňa 20.6.2023, konkrétne v druhom odseku na str. 2 (na č.

I. 102) sa okrem iného uvádza, že po vydaní rozhodnutia odvolacieho orgánu – Okresného úradu v Košiciach, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-KE-OVBP2-2003/007102 zo dňa 12.1.2023, ktorým bolo zrušené rozhodnutie stavebného úradu č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022 atď.. Teda z uvedeného je zrejmé, že samotné rozhodnutie Okresného úradu Košice č. OU-KE-OVBP2-2023/028774-003 zo dňa 20.6.2023 síce nezrušovalo rozhodnutie stavebného úradu č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022, avšak toto rozhodnutie bolo objektívne zrušené a to rozhodnutím Okresného úradu v Košiciach, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-KE-OVBP2-2003/007102 zo dňa 12.1.2023. Preto tvrdenie obhajoby, že rozhodnutie stavebného úradu č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022 by malo byť právoplatné je neprijateľné, pretože odporuje zistenému skutkovému stavu.

V reakcii na samotnú sťažnosť odsúdenej a v nej uvádzané skutočnosti, ktoré majú zakladať dôvod na obnovu konania, je potrebné povedať, že ako už bolo uvedené v predchádzajúcom odseku, rozhodnutie stavebného úradu č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022 je pre posúdenie podmienok obnovy konania právne irelevantné, nakoľko toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Okresného úradu v Košiciach, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-KE-OVBP2-2003/007102 zo dňa 12.1.2023 a teda logicky nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a to ani na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Sa/18/2019 – 72 zo dňa 30.3.2023, na ktoré poukázala odsúdená v bode 2. svojej sťažnosti. Výrok tohto uznesenia zastavil konanie a nepriznal účastníkom konania náhradu trov konania. Je pravda, že v odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy zo dňa 26.6.2019 sa navrhovateľ domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil obci Bidovce konať a rozhodnúť vo veci určenia účelu užívania stavby, pod sp. zn. 160/2018-Bi, avšak to neznamená, že týmto rozhodnutím a už vôbec nie jeho odvodnením došlo k správoplatneniu rozhodnutia obce E. č. 160/2018-Bi zo dňa 9.11.2022, ako si to mylne vykladá sťažovateľka. V jej argumentácii, ktorá tvorí obsah tejto časti sťažnosti absentuje akákoľvek právna logika a jej tvrdenia nezodpovedajú ani podstate správneho konania. Zjednodušene povedané, citovaným uznesením sa len dosiahlo uloženie povinností obci E. konať, teda aby odstránila stav nečinnosti a rozhodla vo veci určenia účelu užívania danej stavby, avšak uvedené neznamená, že obec má rozhodnúť o zmene charakteru stavby a že daná stavba je byť. Keďže obec E. napokon rešpektovala dané uznesenie Krajského súdu a vo veci rozhodla, krajský súd zastavil konanie, nakoľko bol dosiahnutý jeho účel.

Ďalší dôkaz, ktorý sťažovateľka uviedla v bode 3 svojej sťažnosti nie je tiež dostatočným dôkazom na povolenie obnovy konania a nespochybňuje zákonnosť a správnosť napadaného uznesenia mestského súdu. Z tejto odpovede Okresného úradu Košice síce sťažovateľka vyvodzuje svoje presvedčenie o podvodnom konaní, ktorým údajne došlo k nezákonnému zápisu vlastníckych práv k nehnuteľnosti, avšak krajskému súdu v tomto konaní neprináleží hodnotiť, či daná listina preukazuje takéto podozrenie a už vôbec nie je súd oprávnený vyvodzovať z takejto listiny dôsledky v priamom vzťahu ku právoplatne vyslovenej vine odsúdenej. Pokiaľ má sťažovateľka takéto dôkazy, musí byť jej podozrenie prešetrené v príslušnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní resp. príslušným súdom a až výsledky týchto konaní, pokiaľ povedú k záveru, že došlo k podvodu, môžu byť preskúmané v rámci návrhu na obnovu konania, či za účelom posúdenia, či napĺňajú podmienky na povolenie obnovy konania. Preto úvahy, ktoré sťažovateľka vyslovuje k tomuto bodu svojej sťažnosti súd vyhodnotil ako bezpredmetné.

Ani v bode 4 predloženej sťažnosti krajský súd nevidí dôvody na spochybnenie napadnutého uznesenia. Pokiaľ sťažovateľka v rámci tohto bodu tvrdí, že z obsahu zápisnice z pojednávania v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/7/2019 vyplývajú skutočnosti o nezákonnom zápise práv do katastra k nehnuteľnosti a iné protiprávnosti v postupe orgánov verejnej moci, je potrebné uviesť, že tieto tvrdenia a závery sťažovateľky opierajúce sa o dané skutočnosti sú predčasné. Nie je možné považovať skutočnosti, ktoré zazneli na zo strany niektorého účastníka konania na pojednávaní za jednoznačne preukázané, pokiaľ o nich nebol právoplatne rozhodnuté príslušným súdom. Aj v tomto prípade krajský súd konajúci o sťažnosti odsúdenej nemôže hodnotiť skutočnosti, ktoré vyšli najavo v inom súdnom konaní a v inej právnej veci. Obdobne ako to bolo uvedené vo vzťahu k predchádzajúcemu bodu, až právoplatné rozhodnutie ustáli konečné zistenia a skutočnosti, ktoré následne môžu slúžiť ako skutkový a právny základ pre podanie návrhu na obnovu konania, avšak dovtedy ani mestský a ani krajský súd v trestnom konaní nemajú právomoc tieto skutočnosti hodnotiť. Krajský súd nepovažuje za správne, aby sa konkrétnejšie venoval namietaným skutočnostiam a tvrdeniam aj z toho dôvodu, že ako to uvádza aj samotná sťažovateľka, bolo z jej strany iniciované konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, ktoré nebolo ešte ukončené a teda nemožno do skončenia konania pred ústavným súdom vyslovovať nejaké závery, nakoľko by sa zasahovalo do právomoci ústavného súdu.

V ďalšom bode sťažovateľka uvádza, že na základe svojho presvedčenia o nezákonnosti pri zápise práv do katastra nehnuteľností iniciovala obnovu viacerých civilných konaní. Uvedené je nepochybne pre súd novou skutočnosťou, avšak nie takou, ktorá by bola spôsobilá privodiť iné rozhodnutie o vine či treste odsúdenej, a preto ani tieto argumenty nevedli súd k záveru o pochybení v postupe, či v samotnom rozhodnutí mestského súdu.

Na základe uvedené nadriadený súd po zhodnotení všetkých namietaných skutočností predložených sťažovateľkou, ako aj jej právnym zástupcom dospel k záveru, že sťažnostná argumentácia je v celom rozsahu nedôvodná a napádané rozhodnutie je vecne správne a zákonné a mestský súd postupoval v predmetnej veci bez akýchkoľvek pochybení.

Z uvedených dôvodov rozhodol sťažnostný súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.